

❄️ **Letošnji program dnevnih aktivnosti otrok med zimskimi počitnicami, ki so ga skrbno pripravili občinska Zveza prijateljev mladine, socialistična zveza, Komite za družbene dejavnosti in številni izvajalci, je rešil starše in otroke marsikatero zadrege, kam in kako v prostem času. O brezskrbnih, privlačnih počitniških dneh in še o čem preberite na tej strani.**

5 VPRAŠANJ, 5 ODGOVOROV

Vrtec je majhna, topla hiša

Večina otrok hodi rada v vrtec / Radi se igrajo, juh pa ne marajo jesti

Ste se kdaj vprašali, na kaj pomislijo otroci, ko jih pobaraš, kaj je vrtec? Mi smo se in šli po odgovor v VVO Ciciban, enoto Posavje. Prisluhnite, kaj so nam »brihtne« glavnice povedale.

Barbara Burdih: »Vrtec je majhna topla hiša, ki nas greje, ko je zunaj mraz. V vrtcu so tovarišice in otroci. Mi se igramo, pojemo in rišemo. Tovarišice pa si morajo zmišljovati igrice za nas. Včasih nas tudi učijo.«

Alenka Maze: »Včasih v vrtcu tudi jokamo, ker nas fantje, ki so bolj neumni, tepejo. Tepejo nas samo takrat, ko jih je veliko, eden sam se pa nobene punce ne upa udariti. Vrtec imam rada, čeprav sem raje doma. V vrtcu ne maram jesti juh, ker so zanič.«

Peter Žirovnik: »Mamice in očki nam doma kuhajo boljše, zato v vrtcu ne kosim rad. Vrtec je hiša, manjša od šole. V vrtcu gremo brez šolske torbe pa tudi ocen in spricheval ne dobimo. V vrtcu hitro mine čas, ker imamo dobre tovarišice.«

Jurij Cunder: »Vrtec je velika igralnica in telovadnica. V vrtcu tudi spimo, ko smo zaspani, da se tovarišice odpočijejo od nas. V vrtcu se veliko igramo. Brez vrtca bi bilo dolgočas. Rad bi videl, da bi bili vsi otroci v vrtcu.«

Dragica Turadič, vzgojiteljica: »Otroci v moji skupini, pa tudi v drugi, so zelo navihani, prirčni in sploh so mi vsi zelo ljubi. Vrtec mi pomeni več kot službo, saj imam svoje delo zelo rada. Otroci se zelo radi igrajo ustvarjalne igre: zdravniške, trgovine, knjižnice, radi rajajo, telovadijo, se pogovarjajo in neprestano sprašujejo: zakaj, zakaj? Pri hrani so pa izbirični. Neprestano bi jedli le čokolado in puding. Vse vzgojiteljice se trudimo, da bi naše otroke česa naučile, ter da bi jim bilo v vrtcu lepo.«

N. Ž.

Živžav v knjižnici

Otroci so si sposodili 150 knjig na dan / Čez 40 jih je vsak terek poslušalo pravljice

V Bežigraski knjižnici se je promet med zimskimi šolskimi počitnicami zelo povečal. Samo šoloobvezni otroci dvignejo dnevno povprečno 150 knjig. Predvsem so to knjige z veselo, sproščeno in zabavno vsebino, le redki zamudniki za brano značko segajo po obveznem čitvu. Nemalo mladih obiskovalcev dvigne v tem času več knjig – češ, da ne bo zmanjkalo branja tudi med počitnicami.

Jani Lencel in Gregor Ribnikar – oba obiskujeta srednjo vojaško šolo za Bežigradom, sta dejala, da bosta počitnice preživela na deželi, malo na drsanju, smučanje pa je že vključeno v šolski program. Vendar tudi med počitnicami brez leposlovne knjige in zabavnega čtiva ne gre, sta menila, ko sta izbirala knjige. Podobnih misli so bile tudi osnovnošolke **Simona, Alenka in Vanja** – s knjigo na Kurešček, Kanin, pa k stari mami – knjiga je vedno dober prijatelj, tudi na počitnicah.

Alenka Zupan, vodja Bežigradske knjižnice, je povedala, da so torkove dopoldanske pravljice ure v času počitnic preusmerili v knjižno izposojevalnico na Bratovževu ploščad. Zaradi zgoščenosti prebivalstva na tem področju veliko otrok nima urejenega počitniškega varstva, verjetno je prav zato že na prvi »pravljicni terek« prišlo nad 40 otrok. To je sicer obremenilno za knjižničarje, ki vodijo pravljicne ure za mladino, je pa hkrati tudi dokaz, kje najmlajši iščejo svoj svet, in velika možnost, da že mladim tako nevsiljivo približajo prijatelja – knjigo.

I. P.

POČITNICE DOMA

Igrice, sprehodi in tečaj juda

Občinska Zveza prijateljev mladine je organizirala dnevno varstvo za otroke, ki so ostali doma

Veliko otrok je vse ali samo del svojih počitnic preživel v dnevnem varstvu na Staničevi ulici 41. Vsak dan od 24. januarja do 11. februarja so preživeli z vzgojitelji podaljšane bivanja. Ko smo jih obiskali, so nam povedali, da se ne dolgočasi.

DARJA STRLE, 2. razred osnovne šole Milana Šuštaršiča: »Prvi in zadnji teden počitnic bom preživela v dnevnem varstvu, vmes pa bom en teden smučala na Blokah. Dopoldne se igramo in rišemo, najbolj veselo pa je pri telovadbi in na tečaju juda.«

BARBARA VOLER, 1. razred osnovne šole Dr. Vita

Kraigherja: »V dnevnem varstvu bom vse počitnice. Tudi če bi bil sneg, bi bila najbrž doma, ker sem prehlajena. Doma pomagam babici, ki ima veliko dela s petmesečnim bratcem Benjaminom.«

DEJAN HABINC, 1. razred osnovne šole Hinko Smrekar: »Mamica dela za Bežigradom pa mi je povedala za dnevno varstvo. Tu mi je zelo všeč. Največ rišem letala, ladje, travo, morje ter drevje in obiskujem judo tečaj. Za štiri dni bom odšel tudi smučat v Gozd Martuljek. Ko bom velik, bom delal izpit za vožnjo z avtom, tako kot sestra, ki bo kmalu dopolnila 18 let.«

IRENA PILTAVER, 3. razred osnovne šole Danile Kumar: »V dnevnem varstvu se igramo »Človek ne jezi se« in druge igrice. Včasih prinesem s seboj tudi svoje igrače. Danes sem prinesla Rubikovo kocko. Sama jo že znam sestaviti. Najbolj mi je všeč tečaj juda. Mislim, da mi bo lahko nekoč še koristil. Ker sem najstarejša v skupini, pomagam včasih tudi tovarišici vzgojiteljici.«

TADEJ STREHOVEC, 3. razred osnovne šole Dr. Vita Kraigherja: »Za dnevno varstvo sem izvedel iz Zbornice občanov. Prvi teden počitnic bom preživel tukaj, potem bom odšel na smučanje na Velike Bloke. Z očkom bova odšla tudi na kakšen izlet. Zaradi pomankanja goriva se odločava raje za bližnje izlete, v Polhogradske Dolomite na-

primer. Ko bom velik bom kmet ali znanstvenik, oboje bo, mislim, donosno.«

BISERKA KUZMA, učiteljica v podaljšanem bivanju na osnovni šoli Milana Šuštaršiča: »Zamisel dnevnega varstva za otroke med počitnicami se mi zdi zelo pozitivna. Kljub temu pa je preveč podobno podaljšanemu bivanju. Poleg tega bi bilo boljše, če se vzgojitelji ne bi vsak dan menjavali, ampak bi bili vse tri tedne isti, saj bi otroke tudi bolj poznali. To delo bi lahko opravljali tudi študentje Pedagoške akademije kot obvezno prakso, na primer.«

V. P.

TITA GUČEK IN MAJA BRGLEZ

»Otroci se zabavajo«

Kaj vse je moč na terenu organizirati za otroke / Brezplačno delo, hvaležne otroške oči

Marsikaj se da na terenu organizirati za mlade, če se hoče, če je volja. Denar tu sploh ni tako zelo pomemben kot bi nekateri radi napihili in s tem opravičili svoje nedelo. Dokaz za to je program za osnovnošolce, ki ga je zanj pripravilo zares zelo aktivno Društvo prijateljev mladine KS Urške Zatljeve in 7. september.

Prav vsak dan, v času tritedenskih šolskih počitnic (od 24. januarja do 11. februarja) so zanje od devetih dopoldan do dvanajstih pripravili kaj zanimivega. Tako so gledali risanke, šivali in pletli, si ogledali tovarno Unis, se igrali »med dvema ognjema«, poslušali pravljice...

Vseh, ki so se pri tem programu trudili ne moremo predstaviti, pač pa smo

se o tem pogovarjali s Tita Guček in Majo Brglez, ki sta se sami ponudili, da bi brezplačno delali z otroki med počitnicami.

PRIDE VSAJ 40 OTROK

Tita Guček je dijakinja Srednje kemijske šole v Ljubljani. Obiskuje tretji letnik in stanuje v Savskem naselju. Ker ima tudi sama letos za teden dni daljše počitnice, tako kot osnovnošolci, jo je mahnila na bežigrasko ZPM in se ponudila, da bi v tem času zabavala otroke, ki iz teh ali onih razlogov ne gredo na zimovanje. In so jo na moč zadovoljni poslali v sosesko pri Ruskem carju, kjer se vedno kaj dogaja. Vsak dan pride v krajevno skupnost približno 40 otrok in tudi več. Doma nimajo kaj

Tita Guček

Maja Brglez

početi. Snega tudi ni, pa jim pridejo pestri dopoldnevi kar prav, staršem pa tudi, saj nihče nima toliko dopusta kot šolarji prostih dni.

PROGRAM, TUDI ČE BO SNEG

Maja Brglez iz Celja, je študentka drugega letnika Višje šole za socialne delavce v Ljubljani. Čeprav stanuje čisto na drugem koncu Ljubljane, v Sostrem, ji ni odveč vsak dan brezplačno priti k nam za Bežigrad in biti v veselje in družbo otrokom. Zakaj tudi ne, saj bo takšno morda tudi njeno bodoče delo, ko se bo kot socialna delavka zaposlila. Prepričana je tudi, da bi morda veliko več mladih delalo s predšolskimi in šolskimi otroki, če bi jih

kdo povabil k sodelovanju. Žal pa tega dela marsikdo ne ceni, ljudi, ki delajo brezplačno, pa imajo marsikdaj za trčene. Zakaj? Mar je treba za prav vsako kretnjo dobiti plačilo? Kaj pa zadovoljstvo in hvaležne otroške oči? Če bi po krajevnih skupnostih manj govorili le o finančnih in vodovodnih, cestah, trgovinah itd., kar je seveda tudi pomembno, pa več o tem, kdo in kdaj naj komu pomaga, bi imeli takoj tisoč problemov manj. Marsikdo ima namreč veliko časa, da ne ve kaj z njim, mnogo bolnih in starejših pa bi želelo le tu in tam s kom poklepetati. Samo zaradi lenobe in naše nedelavnosti marsičesa nimamo. Tudi takšnih človeških aktivnosti – ne!

Besedilo in slike: NEVA ŽELEZNIK

So počitnice predolge?

Učenci Zavoda za slušno prizadete in osnovne šole Janeza Levca so letošnje počitnice preživeli doma

Letošnja suha zima je prikrajšala za zimsko veselje marsikatero mladega smučarja. Tudi šolarjev ni prav veliko, ki bi se v letošnjih zimskih počitnicah naučili bele pojnosti, posebno ne tisti, ki v času šolanja stanujejo v Zavodih. Tem učencem je verjetno še bolj prijetno, da bodo cele tri tedne prebili doma pri starših, med svojimi.

Tako so tudi iz Zavoda za slušno prizadete odšli na počitnice domov. Po počitnicah pa nameravajo organizirati smučarske športne dneve na Blokah, seveda če bi le kaj snega.

Tudi na OŠ Janeza Levca (šolska enota s prilagojenim programom v Dečkovi ulici), katero obiskuje 163 učencev, se ni nihče prijavil za skupinske počitnice, vsi bodo ostali v domačem varstvu. Ravnatelj šole Zdravko Jeras meni, da so tritedenske zimске počitnice odločno predolge. Svoje razmišljanje utemeljuje, da učenci v treh tednih veliko šolske snovi pozabijo in je nadaljnje učno napredovanje bolj upočasnjeno. Prepričan je, da bi bili bolj pogosti športni dnevi vsaj za njihove učence koristnejši. Pozimi se učenci lažje učijo kot v poletni vročini, zato bi bilo pametno to obdobje bolj izkoristiti, meni tov. Jeras.

Toda kaj hočemo, otroci pričakujejo počitnice prav s takim veseljem kot mi odrasli dopuste. Res pa je, da moramo prav pri mladih, pa tudi med počitnicami, razvijati občutek osebne odgovornosti.

I. P.

Zimovalo 360 učencev

Na Velikih Blokah, na Gorjah in Vranskem je letos med 22. januarjem in 12. februarjem zimovalo 360 bežigraskih osnovnošolcev. Čeprav je bilo snega bolj malo, so se otroci zelo zabavali z raznimi interesnimi dejavnostmi in plesom. Obiljubili so, da bodo drugo leto spet prišli. Enotedensko zimovanje, ki ga je pripravila bežigradska Zveza prijateljev mladine, je veljalo starše od 2300,00 do 2660,00 dinarjev.

V. P.

Tudi brez snega še kar gre

Zakaj pride tako malo otrok v Bežigrasko galerijo in Pionirski dom / Mislijo, da je tako strogo kot v šoli

Bolj kot vsa leta doslej je občinska Zveza prijateljev mladine za Bežigradom pripravila obširen program dnevnih aktivnosti za otroke – kot, da bi slutili, da letošnje zimске počitnice ne bodo »dišale po snegu.« Kljub dobri volji organizatorjev in množičnega obveščanja po vseh šolah, odziv le ni tak, kot bi ga na tako ugodne ponudbe upravičeno pričakovali.

V Bežigraski galeriji so 24. januarja pod naslovom »Srečanja z gibom in začetki plesa« začeli z eno in pol urno dopoldansko vajo. Začetnih prijav je bilo 8, na vaje pa hodijo le štiri deklice. Srečanja vodi znana slovenska plesalka Jasna Knez. Vzrok za tako malo številno udeležbo, meni tov. Knezova, je v tem, da je ta studijo za svobodni ples nova stvar in jo starši ne poznajo. V spoznavanju gibov, plesnih kombinacij, ponazarjanje živali in dreves, z nagibi, je prisotno veliko ritmike in tudi pantomime.

Plesna rekreacija vezana na igro nikakor ni dolgočasna, tako so zadrževale mlade obiskovalke. Sestri Katja in Nina Lajovic ter Jana Šiška in Mateja Trtnik rade prihajajo na vaje, včasih vadiateljico poprosijo celo za kratek podaljšek, vendar o tem telefonično obvestijo svoje mamice. Ni kaj, prijetno dopoldansko razvedriljo v nezasedeni Ljubljani. Katja in Nina bosta šli še s šolo smučat na Gorje pri Bledu, Mateja bo zadnji teden odrinila s starši v Planico, le prvošolka Jasna bo ostala doma, pravi da ji bo tudi lepo, ker rada bere.

V Bežigraski galeriji bo do 18. II. odprta tudi razstava risb iz risanih filmov **Bojana Jurca**. Že v prvem tednu si je razstavo ogledalo nad 700 mlajših in starejših obiskovalcev. Cilka Anžič, ki si je razstavo z zanimanjem ogledovala je dejala, da je taka dinamična razstava za otroke zelo pomembna, posebej pri gledanju risanih filmov, ker dobijo pravo predstavlo, kako risani filmi nastajajo.

Tako v Bežigraski galeriji, pa tudi v Pionirskem domu, ki je v času počitnic na široko odprl vrata mladim obiskovalcem, ni posebnega živčava. Ko sem iz radovednosti »pokukala« v malo sobo je le 8 pionirjev gledalo zanimiv film, kako se živali ščitijo. Glasno so ugotavljali, da so dihurji, lisice, rakovice in... Prav gotovo je tem otrokom, vsaj za tisti čas, uspelo pozabiti na šolske klopi in pa da zunaj ni snega. Zakaj jih ne pride več? Je mar to, ker strokovnjaki pedagogi vodijo celoten program, strah pred tistim, da bo vse nekako podaljšek šolskega pouka? Mala Špela je dejala: »Mislim sem, da bomo morali biti tiho in mirni.« Kakšne počitnice pa bi to bile? Tako od 10. do 12. ure otroci lahko izbirajo risanje, glasbo, igralne ure, lutke, risanke ali književno vzgojo ob pravljicah če jim je všeč. Ana je dejala, da ji je všeč ritmika, osemletna Martina že pozna note in je navdušena, ker lahko po mili volji igra na klavir, doma te možnosti nima. Celot glasbeni pedagog **Marko Mihevc** je zelo pohvalil njeno nadarjenost.

Na vprašanje kaj nuditi otroku v počitnicah, če zaradi pomanjkanja snega odpade kepanje in sankanje tudi po hribskih okrog blokov, je odgovor preprost. Nevsiljivo igro, ki zmanjšujejo dolgočasje pa vendar, da ob tej igri ne zamre miselnost aktivnost.

IVANKA POLANEC

Kratkočasenje z računalnikom

Bežigradska Srednja naravoslovna šola, ki je že pred leti odstopila svoje prostore nad telovadnico Deltinim računalnikom in njihovim uporabnikom ter dijakom za računalniške tečaje, krožke, pouk in praktična znanja, je pustila tudi med letošnjimi zimskimi počitnicami svoja vrata odprta za vse mlade nadebudneže, ki ves svoj prosti čas posvečajo elektroniki.

MARKO HREN, absolvent računalništva na ljubljanski Elektrotehnični fakulteti, nam je povedal, da nekateri dijaki prebijejo za računalniki po cel dan, od osmih zjutraj pa do enajstih zvečer. Povprečno 20 na dan jih pride in sestavljajo programe za razne računalniške igrice in matematične probleme. Nekateri med njimi bodo prikazali tudi na bližnjem sejmu elektronike. Dogovarjajo se, da bi računalniško obračunavali tudi osebne dohodke za zaposlene na šoli.

V. P.